

Warszawa, dnia 24.10.2017 r.

MINISTER

RODZINY, PRACY I POLITYKI
SPOŁECZNEJ

DRP.VIII.053.6.2017.SS

ZAWIADOMIENIE O SPOSOBIE ZAŁATWIENIA PETYCJI

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, działając na podstawie art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o petycjach (Dz.U. poz. 1195) zawiadamia uprzejmie, iż Pana petycja z dnia 23.09.2017r. dotycząca osób w wieku przedemerytalnym – została rozpatrzona negatywnie.

Pismem z dnia 23.09.2017r. zwrócił się Pan do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej o zmianę zapisów ochronnych dotyczących osób będących w wieku przedemerytalnym oraz o zmiany w zakresie nabywania prawa do świadczenia przedemerytalnych.

Odnosząc się do przedstawionych postulatów wyjaśniam uprzejmie, iż zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 39 Kodeksu pracy pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę pracownikowi, któremu brakuje nie więcej niż 4 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury z osiągnięciem tego wieku. Celem powołanej wyżej regulacji jest ochrona (stabilizacja) trwałości zatrudnienia zaawansowanych wiekiem pracowników, zbliżających się do osiągnięcia wieku emerytalnego określonego przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383, ze zm.), którzy w przypadku ewentualnej utraty zatrudnienia mogą napotkać większe trudności w zdobyciu nowej pracy (uzyskaniu środków utrzymania z innej pracy) niż osoby młodsze, tak aby ułatwić im osiągnięcie tego wieku oraz nabycie uprawnień emerytalnych .

Przepis ten obejmuje nie tylko pracowników, którzy pozostając w zatrudnieniu u danego pracodawcy „wchodzą” we wspomniany wyżej czteroletni okres ochronny, ale również osoby które podejmują zatrudnienie (stając się pracownikami danego pracodawcy) w dacie przypadającej w trakcie takiego okresu. Dotyczy to zarówno pracowników zatrudnionych/podejmujących zatrudnienie na podstawie umów o pracę na czas nieokreślony, jak i pracowników zatrudnionych/podejmujących zatrudnienie na podstawie umów terminowych (na czas określony).

Postulowane przez zainteresowanego wyłączenie omawianej ochrony w stosunku do osób, z którymi pracodawca zawiera umowę o pracę na czas nieokreślony w dacie przypadającej w trakcie okresu czterech lat przed osiągnięciem przez te osoby wieku emerytalnego, mogłoby być moim zdaniem, kwalifikowane jako przejaw nierównego traktowania w zatrudnieniu (nierówne traktowanie w zatrudnieniu może bowiem dotyczyć także wypowiedziania umów o pracę) pracowników, którzy podejmują pracę w trakcie ww. okresu w porównaniu z pracownikami, którzy będąc zatrudnionymi u danego pracodawcy na czas nieokreślony „wchodzą” we wspomniany czteroletni okres ochronny oraz pracownikami zatrudnionymi u tego pracodawcy na podstawie umów terminowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, z punktu widzenia prawa pracy, nie jest możliwa zmiana brzmienia art. 39 k.p. w kierunku postulowanym przez zainteresowanego.

Odnosząc się do postulatu przyznania prawa do świadczeń przedemerytalnych osobom, które osiągnęły ochronny wiek przedemerytalny oraz są w ocenie postulującego „trwale bezrobotnymi poszukującymi pracy” oraz mają określony (niewskazany przez postulującego) staż pracy oraz okresy składkowe należy stwierdzić, iż postulat ten nie może zostać zrealizowany. Niezrozumiałe jest dla mnie określenie „trwale bezrobotny poszukujący pracy”. Postulujący nie sprecyzował o jakie osoby chodzi i dlaczego uznaje wszystkie osoby w wieku przedemerytalnym za „trwale bezrobotnych”. Nie mogę podzielić tezy, iż wszystkie osoby w wieku przedemerytalnym z założenia są „trwale bezrobotne” i nie mogą znaleźć żadnego zatrudnienia lub pracy w ramach umów cywilnoprawnych. Do takich osób również są kierowane oferty pracy, w tym za pośrednictwem powiatowych urzędów pracy. Osoby takie mogą korzystać ze wszystkich usług i instrumentów rynku pracy zapisanych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2017r. poz.1065 ze zm.) ułatwiających otrzymanie pracy. Do osób w wieku powyżej 50 i 60 lat kierowane są też specjalne instrumenty rynku pracy jak np. zapisana w art. 60d ww. ustawy możliwość refundacji pracodawcy, który zatrudni bezrobotnego w wieku co najmniej 60 lat wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne przez okres 2 lat. Niezależnie od powyższego automatyczne przyznanie wszystkim osobom w wieku ochronnym, uznając je za „trwale bezrobotne”, świadczeń przedemerytalnych wiązałoby się ze znacznymi wydatkami finansowymi, które musiałyby zostać poniesione kosztem wydatków na aktywizację zawodową osób bezrobotnych, co byłoby rozwiązaniem niekorzystnym z punktu widzenia interesu pozostałych osób bezrobotnych.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach informuję, iż sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

z up. **MINISTER**
Stanisław Szwed
SEKRETARZ STANU